Инв. 285

С. Молдошева

Семетей

1982 г.

Кара неет канчоро
Кыястын антын алыптыр
Жолго эми салыптыр
Агымы катуу суу кечип
Эчен түрлү жер кесип
Мелтиреген муз менен
арамса ой чуу менен
Ээн талаа чөл менен
Жайкалган шибер тор менен
Ашуусу бийик бел менен
Аркар жүрбөчү жер менен
Ашуусу бийик зоо менен
Кайберен жатчу зоо менен
Ура шашып келе атат
Эчен эчен ак доку
Айтатып базып келе атат
Кечки салкын бешимде
Күн апа бүлүй кезинде
Күм бөлчө жөнө келиптир
сур коёнду чандыр
Үк тан үрку кандыр бы
~~Жега~~ Ичейин дезе кандырып
Жейин тамак жок

2

Тиштеп калды атаҥ шок
ак куржунда түп асык
Кайчоро, аны Таңга илиптир
Жойтой курган куутулку
Эттин жытын билиптир
Кайчоро уктап жатканда
Түн жарымына барганда
уктасын пенде деп койду
түп азыкты жеп койду
Эрте менен Кайчоро ду
Ачтарып куржун карады
Кандай укмуш болду
Түркүн ойду санады
Ачкамын эми жетеман
Ортосу узак жол болсо
Үйгө кайтып жетемин
Жезмин деген Тамакты
Минтип жебей калган.

Оорундалбай максатым
Толбоду ичке арманым
Азыкты тулку жегени
Алла таала кудайдын
Максатын оорундалбай
Бул дагы болсо толтобу
Чабышалбай жешилип
Канчоро кордук көрөбү
Деп ошентип канчоро
Түркүн ойду салаcа
Эки жагын караса
Батыр кандын түбүндө
Эник турат бышкырык
Маңдай жагын караса
Зоодо учар турат бышкырык
Аны көргөн канчоро
Бекинип секин жатабы
Тамашалап учар атабы

ушуну толго кылайын
өс бактымды сынайын
уларды алып мен алсам
берет экен кудайым
Жорунум турган булулар
Эч адамга атырбас
Кыйык болот дечу эле
Шырп алдырбас өзү сак
Ыйык болот дечу эле
Алып алсам уларды
Орундап шуйо уланды
Алып алсам уларды
Тилегим кабыл болгону
Канчоро менен чачыкей
Падыша каныш болгону
Ата албай калсам
уларды